

POLAZAK U ŠKOLU

Uspješno uključivanje u školu snažno utječe na razvijanje pozitivnog stava prema učenju, važnosti školovanja, kao i slike o sebi.

Dijete treba podnijeti duže odvajanje od roditelja. Igra i druženje s vršnjacima i odraslim osobama tijekom predškolskog razdoblja odlična su priprema. Od djeteta se također očekuje duža usredotočenost na školsko učenje.

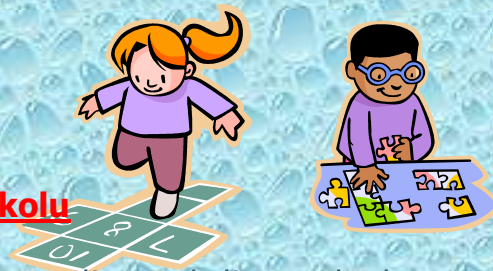
Već kod prvog ulaska u školu, možemo primijetiti vrlo različita ponašanja djece: neka ulaze nasmijana, radosna, neka izgledaju radoznalo, puna očekivanja, neka su zbunjena, neka izgledaju ravnodušno. Kod neke djece opažamo i strah i odbojnost, ima tu i suza – poneko dijete se grčevito drži roditelja i odbija ući u školu.

Dijete koje je spremno za početak školovanja ima pozitivan stav prema školi, raduje se tome kao dokazu svoje odraslosti. Ovaj stav treba podržavati jer olakšava učenje i prihvaćanje obveza te svladavanje poteškoća. Ako sami nemate baš najsretnija sjećanja na školu, nemojte time opterećivati i obeshrabrivati svoje dijete. Imajte povjerenja u njega i sebe! Učinite sve što je u vašoj moći da škola za njega postane mjesto na kojem će radosno, uporno i sa zanimanjem upoznavati sebe i svoje okruženje.

Polaskom u školu djeca ulaze u krug vršnjaka . Samostalno će se snalaziti u brojnim situacijama u kojima su im dosad pomagali roditelji.

Mudri roditelji daju djeci različite male kućne poslove, tražeći od njih upornost i dosljednost u izvršavanju istih, sudjelovanje u igrama uz poštivanje pravila, zahtijevanje da dovrši započeto i ne odustaje ako mu odmah ne polazi za rukom.

Zahvaljujući takvom odnosu roditelja djeca se, kada krenu u školu, lakše navikavaju pisati zadaće i učiti gradivo, iako bi možda radije gledali tv ili se igrali.

Spremnost za školu

Škola (društvo) postavlja pred djecu određene zahtjeve koje trebaju svladati kroz školsko učenje. Spremnost za školu odnosi se na različite aspekte dječjeg razvoja koji omogućavaju zadovoljavanje tih zahtjeva, pa tako govorimo o tjelesnoj, emocionalno-socijalnoj i spoznajnoj (kognitivnoj) spremnosti za školu.

Tjelesnu spremnost djeteta ispituje liječnik:

- Dijete treba biti zdravo i zadovoljavati barem minimum standarda za visinu, težinu i tjelesne proporcije.
- Osjetni organi (vid, sluh) moraju normalno funkcionirati, ako je potrebno uz korekciju (naočale, slušni aparatić).
- Tjelesna muskulatura mora biti dovoljno razvijena da djetetu omogućava kretanje, stajanje i sjedenje bez teškoća, kao i izdržavanje novih tjelesnih napora poput nošenja školske torbe, pješaćenja do škole i mirnog sjedenja u školskoj klupi.
- Dijete mora imati razvijene navike normalnog hranjenja i kontrole organa za izlučivanje.

Spoznajnu spremnost utvrđuje psiholog :

- Ispitujući opću intelektualnu razvijenost, te neke sposobnosti kao što su vidna i slušna diskriminacija,
- grafomotorika i sposobnosti opažanja.

Emocionalno-socijalna spremnost olakšava prihvaćanje škole i obveza

jer dijete pri polasku u školu treba:

- Uspješno komunicirati i surađivati s vršnjacima i odraslima
 - Odvojiti se od roditelja;
- Primjereno kontrolirati svoje postupke i osjećaje;
 - Ustrajati čak i kad ne uspije odmah.

Forsiranje polaska u školu može vas stajati godina nezadovoljstva zbog djetetovih problema. Godinu odgode iskoristite za dobro osmišljen plan pomoći djetetu da dosegne onu razinu spremnosti koja će mu omogućiti uspješno školovanje.

Ako mlađe dijete pokazuje izuzetnu spremnost, također se pri donošenju odluke posavjetujte. U tom slučaju može se preporučiti raniji polazak.

Naičešće pitanje: Treba li znati sva slova ili čak čitati?

Najbolja priprema za čitanje jest okruženost brojnim slikovnicama i dječjim knjigama koje se djetetu čitaju, o kojima se razgovara i tako budi interes za slova i čitanje. Sve dječje aktivnosti i igre u kojima dolazi do izražaja sposobnost promatranja, vještina ruku i dobra koordinacija oka i ruke priprema su za čitanje i pisanje.

Ako i ne zna čitati ili ne zna sva slova prije polaska u školu, takvo će dijete to vrlo brzo i s voljom svladati u prvom razredu (što i jest zadatak prvog razreda!).

Škola je počela: Što trebaju učiniti roditelji?

Iako će dijete o školi najčešće pričati s oduševljenjem, moguća su i razočaranja. Saslušajte ga s razumijevanjem, provjerite što se dogodilo, posavjetujte ga kako da se ponaša. Ne odobravajte mu ako je agresivno, svadljivo i neugodno prema djeci jer će to dovesti do neomiljenosti među vršnjacima.

Ako se dijete ne privikava lako i nije odmah steklo prijatelje, to je normalno – neka djeca trebaju više vremena da bi se naviknula na promjenu. Brinete li se zbog toga, obratite se učiteljici - možda već promjena mjesta sjedenja ili mali razgovor ohrabrenja mogu pomoći. Ako to ne pomaže, obratite se psihologu ili pedagogu.

Ima li dijete u početku poteškoća u pažljivom praćenju nastave – i to je normalno! Uskoro će shvatiti i prihvatiti što se od njega očekuje. Ako se poteškoće koncentracije pažnje nastave i ozbiljno ometaju djetetovo učenje, potražite savjet školskog psihologa. Možda se radi o specifičnom poremećaju pažnje sa ili bez hiperaktivnosti. Neka djeca mogu imati znatnih poteškoća u svladavanju slova i usvajanju čitanja – korisno je posavjetovati se s logopedom i vidjeti treba li mu njegova pomoć.

Kod svih je poteškoća bitno da roditelj postupa sabrano i ne optužuje dijete upravo onda kad ono treba puno podrške i razumijevanja!

**OBORUŽAJTE SE STRPLJENJEM I
LJUBAVLJU TIJEKOM ŠKOLOVANJA
VAŠEG DJETETA !**

STRUČNA SLUŽBA OŠ BLATINE-ŠKRAPE